

Το Αόρατο Χέρι στην Δαμασκό

Δημοσιεύτηκε στις Κυριακή, 08 Σεπτεμβρίου 2013 20:20 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Του Ηλία Καραβόλια

Μπορεί τον κάθε Έλληνα να τον απασχολούν μέχρι απόγνωσης οι "βόμβες" απο τον ΦΑΠ και τα χαράτσια που στοιβάζονται στις εισόδους των πολυκατοικιών και στα γραμματοκιβώτια όλης της χώρας, δυστυχώς όμως εξ ίσου επικίνδυνες θα αναδειχθούν για την καθημερινότητα μας και οι βόμβες που ετοιμάζονται να πέσουν στην Συρία. Είναι προφανές ότι μεσούσης βαριάς οικονομικής κρίσης στην ευρωπαϊκή Μεσόγειο και μεγάλων διετών πολιτικών και κοινωνικών αναταραχών στην Βόρεια Αφρική, μια πολεμική εμπλοκή στην Μ.Ανατολή μοιάζει σαν εφιάλτης βγαλμένος απο τα χειρότερα σενάρια.

Δεν θα αναλύσω σε βάθος τις γεωπολιτικές διαστάσεις στο συριακό ζήτημα, ούτε τις πιθανές επιδιώξεις απο τις δυνάμεις ισχύος που έχουν ήδη ξεκινήσει κλίμα ψυχρού πολέμου(ΗΠΑ, Ρωσία, Μ.Βρετανία, Κίνα,Τουρκία, Γαλλία κ.α) Αυτό που με απασχολεί είναι το σκηνικό που διαμορφώνεται στην διεθνή οικονομία και συγκεκριμένα στην καθημερινότητα των πολιτών στην ευρύτερη περιοχή, καθ όλη αυτή την περίοδο και ειδικά στην απευκταία περίπτωση εκκίνησης των βομβαρδισμών.

Δεν υπάρχει ενημερωμένος πολίτης στο παγκόσμιο χωριό της πληροφορίας που να μην κατανοεί τί σημαίνει "πόλεμος" για τα οικονομικά δρώμενα. Τζίροι σε πολεμικές βιομηχανίες, σε πολυεθνικές του πετρελαίου για ανεφοδιασμό στόλων, σε οργανισμούς ασφάλειας και πολεμικού σχεδιασμού, και σε πολλά άλλα "μέρη" του στρατιωτικοβιομηχανικού συμπλέγματος. Κατασκευαστικές εταιρείες και επιχειρήσεις ανάπτυξης και δημοσίων υποδομών, παίρνουν την σκυτάλη μετά τις καταστροφές απο τους βομβαρδισμούς, ενώ οι φαρμακοβιομηχανίες και οι εταιρείες σίτισης και τροφίμων, ετοιμάζουν την δράση στους στις πόλεις όπου ο πολεμικός όλεθρος αφήνει, εκτός απο νεκρούς και χαλάσματα, και ανθρώπινα ερείπια."Κινείται έτσι το χρήμα και παίρνει μπρός η οικονομική μηχανή της ανάπτυξης", λένε κάποιοι. "Ξεσκοουριάζουν την τεχνολογία τους και γράφουν κέρδη κάποιες πολυεθνικές σε διάφορους κλάδους, ακολουθώντας την ισχύ της ιμπεριαλιστικής δυτικής επιβολής ηγεμονίας", λένε κάποιοι άλλοι.

Η αλήθεια είναι πάντα σχετική και όχι μονοδιάστατη. Ζούμε μια περίοδο έντονων εμπορικών και νομισματικών πολέμων, μετά την κρίση του 2008 στις ΗΠΑ, σε μια παρατεταμένη περίοδο δημοσιονομικής, τραπεζικής και εμπορικής κρίσης στην νότια Ευρωζώνη απο τα τέλη του 2009. Έτσι, ένα χτύπημα των δυτικών ηγεμονικών δυνάμεων(Ευρωπαϊκών και ΗΠΑ) στην Μ.Ανατολή,με αντιτιθέμενους τους ισχυρούς οικονομικούς γίγαντες(Κίνα, Ρωσία) σε μια περιοχή(Συρία) όπου ο μεγάλος δαίμονας της Δύσης (Ιράν) ψάχνει αφορμή για τεχνητή πώλωση, μοιάζει να περιπλέκει την κατάσταση. Τα νομίσματα των ισχυρών και τα τα όπλα τους,οι οικονομίες και η ηγεμονία τους δηλαδή, έχουν ταυτόσημους στόχους: την διατήρηση τους στο προσκήνιο της παγκόσμιας αρένας. Το πιθανό χτύπημα στον Ασαντ και στην Δαμασκό μετά απο μια περίοδο αποχής των δυτικών δυνάμεων σε πολεμικές εμπλοκές, ίσως σηματοδοτήσει μια νέα εποχή στο παγκόσμιο οικονομικό γίγνεσθαι. Ισοτιμίες νομισμάτων, κόστος ενέργειας,τιμές εμπορευμάτων αλλά κυρίως τα υπέρτατα αγαθά της ασφάλειας και της ελευθερίας, θα επανατιμολογηθούν. Ο κίνδυνος θα επανεκτιμηθεί και τα χρηματιστήρια αξιών θα αναγκαστούν να αποτιμήσουν μειωμένες προσδοκίες για το άμεσο μέλλον των οικονομιών. Να σημειώσω ότι το ισχυρό μπλόκ του κρατικού καπιταλισμού(χώρες BRICs) εμφανίζει έντονα σημάδια κόπωσης και πιθανής αναστροφής της αναπτυξιακής τους πορείας, ενώ τόσο το ταβάνι του δυσθεώρητου χρέους στις ΗΠΑ όσο και η εξουθενωτική λιτότητα και η εκρηκτική ανεργία στην Ευρώπη, αποτελούν ένα επικίνδυνο μίγμα πιθανής καθίζησης στην παγκόσμια οικονομία.

Αποφεύγω να προβλέψω συγκεκριμένες τάσεις για συγκεκριμένες αξίες, αγορές, χώρες,διότι ο πολυπολικός χαρακτήρας της σημερινής ημι-παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, μπορεί να δημιουργήσει απρόβλεπτα κερδοφόρα πεδία σε διάφορους παίχτες των αγορών(ομόλογα, μετοχές, μέταλλα, εμπορεύματα, ενέργεια).

Ένας πόλεμος σήμερα σε μια περιοχή σαν την Μ. Ανατολή,με μακρόχρονες διενέξεις και θρησκευτικο-φουλετικές διαφορές, σε μια περιοχή όπου διασταυρώνονται οι μεγάλες δυνάμεις (με την διπλωματία των ενεργειακών αγωγών και αυτή των πολεμικών βάσεων), η πολιτισμική διπλωματία και οι πολιτικές διαπραγματεύσεις αποτελούν δυστυχώς έσχατες λύσεις. Η παγκόσμια οικονομία και η μηχανή του πολέμου που την λαδώνει και την συντηρεί, υπερτερεί των οργανισμών τύπου ΟΗΕ και των ψηφισμάτων του. Τα χημικά, απο όπου και να προήλθαν στην Δαμασκό, αποτελούν καύσιμα ευκαιρίας για να πάρει μπρος η πολεμική μηχανή και να στηθεί σκηνικό " χρηματοδότησης για την παγκόσμια ειρήνη και ασφάλεια": έτσι ονομάζονται σήμερα τα δισεκατομμύρια που πρέπει να δαπανηθούν απο ΗΠΑ και Ευρώπη, απέναντι στον άξονα του Κακού, στον φονταμεταλισμό και στην αλαζονεία δικτατόρων(που έθρεψε επι χρόνια η Δύση)και απέναντι στην προκλητική και υποκριτική στάση Ρώσων, Τούρκων, Κινέζων, Αράβων.

Κάποιους Ασαντ, Μουμπάρακ , Μπεν Αλί, Κανταφι, Χουσεΐν, η ανθρωπότητα θα ξαναδεί.Ίσως σύντομα και ίσως για πολλά χρόνια! Τα αλαζονικά υποχείρια των μεγάλων δυνάμεων και των συμμάχων τους, θα σκοτώνουν εν αγνοία ημών των υπολοίπων άμαχους πληθυσμούς και πεινασμένους λαούς, μέχρι εμείς οι πρωτοκοσμικοί Λυτικοί να επέμβουμε για την ελευθερία, την ασφάλεια, την δικαιοσύνη. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση βουλευτή στο βρετανικό κοινοβούλιο, όταν ψηφίστηκε το όχι στην επέμβαση:"**Έχει νόημα αν πεθαίνουν παιδιά και βρέφη απο χημικό αέριο ή απο πυραύλους Τόμαχοκ;**" Η εύκολη απάντηση είναι ότι τα χημικά και τα όπλα πυρηνικά που κρατάνε στα χέρια τους οι ισλαμιστές φονταμενταλιστές στις εκεί

χώρες, συνιστούν κίνδυνο για τον πολιτισμό και την ζωή μας. Και οι Τόμασοκ, οι έξυπνες βόμβες, τα δικά μας πυρηνικά, είναι "αμυντικά μέσα". Όλοι ξέρουμε τον επικίνδυνο ισλαμο-αραβικό εξτρεμισμό και την φονταμενταλιστική θρησκευτική του δράση. Αλλά πλέον έχουμε δει κατάματα, ειδικά εδώ στην νότια Ευρώπη, και τον ισχυρό εξτρεμισμό της άλλης θρησκείας που μας επιβλήθηκε: του μανιακού χρηματοπιστωτισμού, που σήμερα τρίζει συνθέμελα και έχει ανάγκη να εξάγει την κρίση του.

Ας κατανοήσουμε ότι ο Αμερικανός πρόεδρος είναι όμηρος αυτού ακριβώς που δήλωσε: "Κάποιος πρέπει να κάνει την επέμβαση...". Αυτή είναι δυστυχώς η ουσία της σημερινής παγκόσμιας σταθεράς: όταν το σύστημα αρχίζει και ακουμπάει τα όρια του, πρέπει να βρει τρόπους διαφυγής. Όταν οι άνεργοι αυξάνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, όταν οι φόροι καθλώνουν την ανάπτυξη και τις επενδύσεις, υπάρχει μια επένδυση η οποία πάντα αποδίδει: ο φόβος της παγκόσμιας απειλής για την ασφάλεια και την ελευθερία (η οποία έχει εν τω μεταξύ καταπατηθεί στα δικά μας καθεστώτα: λιτότητα, ανεργία, φόροι, καταστολή διαμαρτυριών και συλλογικών αντιδράσεων, είναι στην ημερήσια διάταξη της βιοπολιτικής καταστολής, της κοινωνικής μηχανικής για καθίζηση των μαζών)

Η κυβέρνηση του Λονδίνου, που βοηθούσε βρετανική εταιρεία να πουλήσει χημικά πριν έξι μήνες στο καθεστώς Ασαντ(βλ. δημοσίευμα 3/9 Guardian) , οι γαλλικές και αμερικανικές πολεμικές βιομηχανίες που εξόπλιζαν τόσα χρόνια τους Άσαντ της οικουμένης, οι Ρωσικές, Αραβικές και Κινεζικές ηγεσίες που ενισχύουν πολλές φορές φονταμενταλιστικά καθεστώτα και εξτρεμιστές, μπορούν- όταν έχουν εγχώριες αναταραχές και υποψιάζονται κοινωνικές εκρήξεις- να εξάγουν το πρόβλημα: κάνουν, εν όνοματι του διεθνούς δικαίου, πόλεμο σε άλλο μέρος του πλανήτη. Πώς γίνεται όμως σχεδόν πάντα και εμπλέκονται σχεδόν όλοι μαζί στο ίδιο μέρος, στο ίδιο θέατρο του πολέμου; Πώς γίνεται άραγε και σε Συρία, Αφγανιστάν, Ιράκ, παλιότερα σε Βιετνάμ, Κορέα, και αφρικανικές χώρες, να συγκρούονται ξένα συμφέροντα των ισχυρών για να διαχειριστούν τον πλούτο και τις τύχες των λαών εκεί;(είναι χαρακτηριστικό το σχόλιο του Α. Ανδριανόπουλου, "Γιατί να γίνει επέμβαση στην Συρία;", στον ιστοσελίδα του) Η απάντηση δεν είναι πάντα απλή και εύκολη. Το σίγουρο είναι όμως ότι τα καθεστώτα που οι μεγάλες δυνάμεις εννοούν για να διοικούν δύσμοιρους λαούς, μια μέρα πληρώνουν(μαζί με χιλιάδες αμάχων πολιτών)το τίμημα του χορηγού. Νομοτελειακά και πανάκριβα. Αυτό το τίμημα, δυστυχώς, μετακυλιέται στις ζωές όλων μας. Αυτός ο ιμάντας μεταφοράς που το κινεί, είναι το αόρατο χέρι της οικονομίας. Που δεν υπάρχει μόνο για να ισορροπή προσφορά και ζήτηση, αλλά και για να μεταφέρει τα συμφέροντα των λίγων και ισχυρών εις βάρος των πολλών και αδύναμων...

olympia